AGUAITA.CAT

Política | Redacció | Actualitzat el 20/12/2018 a les 09:43

429 dies de cassolada ininterrompuda a la Sénia per reclamar la llibertat dels presos i el retorn dels exiliats

Un grup de veïns protesta diàriament cinc minuts en diferents espais públics del poble des de la data dels empresonaments de forma ininterrompuda

Grup de veïns de la Sénia fent repicar les cassoles, amb pancartes i llaços grocs per la llibertat dels presos polítics i exiliats | ACN / J. Marsal

Les cassoles sonen durant cinc minuts cada nit a la Sénia per reclamar la llibertat dels presos polítics i el retorn dels polítics exiliats. Ho porten fent des de fa 429 dies, de forma ininterrompuda, just a partir del moment de l'empresonament.

La iniciativa d'un grup de veïns, que no vol aturar-se fins aconseguir el seu objectiu, porta esta protesta cada nit a una plaça o espai públic diferent. "Res del que puguem fer es pot comparar amb el que ha fet per nosaltres el govern a la presó i a l'exili. Vam votar, vam guanyar i van voler portar a terme el que la majoria va decidir. Per això estan a la presó i, com els vam votar, venim aquí perquè els treguen", argumenta Gemma Martínez, una de les participants habituals.

Les protestes comencen de forma puntual a les deu de la nit, just després del toc de les campanes. Com a excepció, els dies festius en els quals tradicionalment se celebren sopars familiars s'avança la convocatòria a dos quarts de nou. Són un grup que pot oscil·lar entre les sis i deu persones, els dies de menor concurrència com els dissabtes, fins a la cinquantena. Tot i que

alguns no solen fallar mai, moltes de les persones participants solen variar en funció dels dies.

Quan arriben al punt escollit -cada dia s'informa del lloc amb cartells que es distribueixen pels grups d'usuaris d'aplicacions de missatgeria dels mòbils-, comença el ritual previ de desplegar al terra els símbols i missatges reivindicatius que els identifiquen: estelades, banderes del poble o pancartes reclamant la República i la llibertat dels presos polítics.

La protesta s'ha celebrat de forma ininterrompuda aliena a les festivitats o les inclemències climàtiques diverses. "Si no hi vinc, no em sento bé. I quan vinc, després puc continuar amb la meua vida perquè crec que ja he complit. És molt poca cosa, però per a mi significa molt", insisteix Martínez, que no dubta a qualificar l'empresonament dels líders independentistes d'"injust i antidemocràtic". "Per damunt de tot, volem llibertat", proclama.

Martínez ve acompanyada a les concentracions de la sa mare, Elsa Gellida. Filla de l'últim alcalde republicà de la Sénia abans de l'entrada de les tropes franquistes, Gellida recorda encara que el seu pare va haver de fugir a França i no el va poder veure fins força anys després, quan es van retrobar al país veí. "Penso aguantar venint aquí fins al final. Tinc l'edat que tinc i potser no ho podré aguantar. Però bé...", reflexiona. "Les cassoles no deixaran de picar fins que surten de la presó i els nostres exiliats tornen a Catalunya", rebla
la sa filla.

Dos de les dones que participen habitualment en les cassolades diàries. Foto: ACN / J. Marsal

"Reviure" el franquisme

Per a Gellida, els paral·lelismes entre la situació política actual i el franquisme que va haver de viure són evidents. "És exactament igual. Torno a reviure el que vam viure llavors. El que ens van dir que s'havia fet una democràcia... per mi, no. Era camuflada. Quan va morir Franco ens deien que havia d'haver democràcia: però els feixistes estaven i ja va dir ell que ho deixava *atado y bien*

atado", ha subratllat.

Després de cinc minuts, les cassoles -algunes guarnides amb llaços grocs- deixen de sonar. Els participants en la protesta marxen cap a les seues cases pel mateix lloc on han arribat. A l'endemà, una nova cassolada. Explica Martínez que les accions van començar a la plaça de l'Ajuntament i s'estenen per diferents punt del poble dins d'un itinerari que es repeteix, aproximadament, cada mes.

El canvi d'espais, expliquen, vol evitar generar molèsties al veïnat. "Són cinc minuts: es poden aguantar bé a cada plaça i ningú es pot sentir ofès", apunta. Malgrat això, no tothom accepta la protesta dels veïns. "Hi ha gent que no els sembla bé: ens criden 'viva Espanya', en un altre lloc que som uns nazis i diferents coses. Però no fem cas a ningú i anem a la nostra. Si ens parlen malament, contestem bé i intentem ser el més educats possible", tanca.